

Hodnocení diplomové práce Martina Kašpara Pouliční divadlo Viktora Braunreitera.

Předložená práce je výjimečná nejen svým rozsahem a strukturou – autor se prezentuje jako hluboce zasvěcený znalec divadelního žití na Karlovarsku, zvláště jeho „doménou“ jsou malé divadelní scény, jimž věnoval i svoji práci bakalářskou, v níž se již (mj. opět pro značný rozsah) aktivitám Pouličního divadla Viktora Braunreitera (dále PDVB) věnovat nemohl.

Jak již zmíněno – autor je velice dobře až detailně seznámen se situací „na poli“ malých divadelních scén na Karlovarsku (zejména v Karlových Varech vůbec), zvláště situace v letech devadesátých je nastíněna způsobem až pamětnickým s detailní znalostí událostí, důvodů a příčin, včetně oněch zákulisních, na myslí mám zejména období bezprostředně „polistopadové“, kdy ve městě múzy kdysi hýčkájícím počínají se realizovat zlatokopecké sny narychlo vykvašených prospektorů mnoha „specializací“. V převládajícím chaosu se potácejí též aktéři (herci) bývalí, současní i budoucí a mezi zanikajícími, rozpadajícími se či nakvap vznikajícími soubory rodí se divadlo Klobrouk, mezi jehož členy nalezneme nejen V. Braunreitera, ale též bývalé studenty ať již Pedagogické fakulty v Plzni či ostrovského gymnázia (a pozdější žurnalisty TV Nova). Působením v Klobrouku poučen zakládá V. Braunreiter své Pouliční divadlo, jemuž je diplomová práce zasvěcena.

Naznačena je poetika souboru, jeho možné inspirace (divadlo antické, středověké, renesanční, *commedia dell'arte*), rozsáhlé až všestranné aktivity („ve škole“, „na hvězdárně“, „na hradech“, s Karlovarským symfonickým orchestrem, „noc vědců“) realizované v okolí bližším i vzdálenějším (od Ostrova po Loket, na Horním hradě a samozřejmě v K. Varech) s texty se zaměřením vzdělávacím i populárně naučným, připojeny jsou zasvěcené neformální portréty osobností s činností souboru spojených letitou spoluprací, rozhovory s některými z nich, reflexe jednotlivých vystoupení jak na veřejnosti, tak v prostředí komornějším.

Považuji za nadbytečné práci hodnotit rozsáhleji, je napsána zasvěceně autorem zasvěceným, kultivovaným, divadlem v dobrém slova smyslu „poznávaným“, a představuje v souhrnu materiál ojedinělý až unikátní, opatřený i cennou obrazovou přílohou; za zvláště cennou považuji autorovu vnitřní zainteresovanost, je zjevné, že vztah k tématu i jeho znalosti se opírají nejen o sympa-

tie k aktivitám souboru, ale přesvědčují o hlubokém zájmu o divadelní problematiku vůbec.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat jako výbornou.

V Plzni 20. 5. 2016

Jiří Staněk

